

NAJEŹDŻANIE (5) *sb n*

-źdz- (3), -źdź- (1), -zdz- (1).

Oba a oraz pierwsze e jasne (w tym w pierwszym a 1 r. błędne znakowanie); końcowe e z tekstu nie oznaczającego -é (Cn oba e pochylone).

sg N najeżdżani(e) (2). ◇ [G najeżdżania.] ◇ A najeżdżani(e) (1). ◇ I najeżdżaniem (1). ◇ pl N najeżdżania (1).

Sł stp brak, Cn s.v. najazd, Linde XVII w. (z Cn).

Dokonywanie najazdu, napadanie; decursio Mącz; invasio Modrz (5) : Decursio. Vt, Decursiones militum, Potykánie/ Najeżdżanie. Mącz 74c.

najeżdżanie czego (1): PowodPr 31 cf »najeżdżanie i posiadanie«.

najeżdżanie od kogo (1): PowodPr 31 cf »najeżdżanie i posiadanie«.

Zwrot: »najeżdżaniem zwalczyć« (1): Bulgary Illiriki częŝtim najeżdżaniem zwalczył [assiduis excursionibus debilitavit] y miałtha mocne głodem wymorzył. MiechGlab 66.

Wyrażenia: »częŝte najeżdżanie« (1): MiechGlab 66 cf Zwrot.

»najeżdżanie na gardło« = usiłowanie zabicia (1): Ná co najeżdżania łzalonemu podobne ná gardło [invasiones ...in vitam] y ná máiętnoŝć cudzą? ModrzBaz 141.

Szeregi: »łotrostwo a najeżdżanie« (1): Widząc my ich [Arabów] łotrostwo á najeżdżanie/ rzućilifmy łie do zbroie BielKron 456.

»najeżdżanie i posiadanie« (1): częŝte było najeżdżanie y posiadanie [Rzymu]/ nietylko od nadálŝzych Pogáńskich Tyrannow/ ále teŝ od łámych drapieŝnych Chrzeŝćíanow PowodPr 31.

[»porażki a najeżdżanie«: S tych porażek á najeżdżania nieprzyacioł częŝthych Grecy łie fráłowáli HistTroj F3v].

Cf NAJEŹDŻAĆ

KCh